

DE REGNO CATA YO ADDITAMENTVM.

IACOBVS GOLIVS

LECTORI.

Eniam facile dabis, benigne & curiose Lector, quod impletæ eximii operis mensuræ hoc, quod vides, corollarium adjiciatur aliena manu: quippe rem ipsam per se minime alienam esse aut vulgarem, neque, ut spero, lectionis tuæ studio indignam cognosces. Nam quamvis novi Atlantis hujus pagina 3, & 28 luculentis indicis ostenderit præclarus author, Catayos sive Cathæos, de quibus diu multumque antehac disceptatum fuit, num alicubi terrarum, atque ubinam existant, & celebrimos Sinas solo duntaxat nomine, sive ejusdem regni populi sedibus differre; unum tamen insuper, quod non levioris sit momenti, exquisitis judiciis desiderari posset argumentum, quo amborum linguam & usitatos maxime ab omni ævo mores etiam convenire perspicuum fiat. Cujus rei simul utriusque exempla evidencia, & indubitate testimonia, ut proferri intelligebat idem Author, haud fecus ac nuncio quodam optatissimo mirifice latus fuit. Atque inter mirabiles, quos varios expertus esset, casus hoc quoque haud immerto reputare videbatur, quæsitum ad extremos, ubi revera situm erat, Orientis terminos Catayum; in Occidentis parte inde remotissima quasi, non minus certo deprehensum esse fortuito Belgæ congres- su, quam suscepisti, in eum etiam præcipue finem, peregrinationibus explorari potuisti. Atque hoc ipsum tanti visum fuit, ut omnibus talium rerum studiosis communicandum judicaret: quin si ejus ad ipsum Atlantem accessio fieret, ita illi futurum ornamento, ut & lectori ejusdem peculiari

foret usui ac voluptati. Quod cum alienis potius verbis, cœu testimonio quodam, faciendum videretur, & vix alterius quam meis fieri posset, qui & occasionem & materiam non ita obviam mea sponte præbuīsem, simulque ad eam, quam excolendam nactus sim, Spartam pertineret; tum ingenuitas ipsa & humanitas, tum veritatis illustrandæ amor non persuaserunt tantum, sed quodam etiam jure suo flagitarunt, né bono publico tantillum officii denegarem, præsertim postquam ille, qui hoc benevolè etiam expeteret, non potiorem modo consultisset partem; sed multa alia quæ scire voluisse, ex eodem rarissimæ scientiæ penitus liberaliter mihi impertiisset. Et quis ei rei oportunior poterat concedi locus, ut in territorium suum asseri & postliminio vindicari possent Cathæi, quam ubi totum illud (alio quanquam nomine, ob quod exaltisi videantur) limitibus suis & comprehensis partibus accuratissime jam descriptum esset? Hoc itaque quicquid est, ingenuorum æquanimitate fretus, desiderati Atlantis in lucem prodituri syrmati subjungendum permitto. Licet autem fimbriæ velut loco futurum, non purpura vel auro fulgeat, neque ullo artificio constet; non dubito tamen, quin tibi, candide Lector, simplicis materiae suopte pretio, & vel sola quam ibi spectabis symmetria commendare se & placere possit. Sed rei occasionem ipsam & miri casus historiam paucis prænarrari ante, opera pretium & forsan non ingratum fuerit.

Cum sub initium proximæ æstatis fama increbuisse, multiplice scientia virum, ea- que rara & inaudita, quam inter Sinenses plurium annorum consuetudine acquisivis- set, navibus nostris ex India Orientali dela- tum in hasce venisse oras; equidem viden- di ejus & compellandi cupido me haud

aa medio-